

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

536. An Pensionarius teneatur probare possessionem, & jus illius, qui primò consensit pensioni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

senfit, vel sit successor primi consentientis in beneficio ante solutionem, qui condemnari non potest ad solutionem pensionis, quousque pensionarius conditiones requisitas in reservatione probet. Et sic, dum pensio est reservata sub conditione, pensionarius illam tenetur iustificare, etiam si agat contra eum, qui pensioni consensit, non solum in petitorio, in quo id procedit, etiam si sit in possessione exigendi, eod quod consensus ille intelligatur praestitus sub eadem conditione, & recipit eandem conditionem, sub qua pensio est reservata. *Garc. loc. cit. n. 464.* citans *Gig. de pens. q. 85. n. 10.* & *Rot. in Salman. pens. Anno 1593.* Plura de his & accuratius infra, ubi qualiter literae sint exhibendae ante exactorem pensionis.

3. Porro quod dictum, teneri pensionarium in petitorio verificare conditionem & narrata in reservatione, etiam si sit in quasi possessione exigendi, id limitandum primo hoc modo: nisi per longissimum tempus, puta per annos triginta fuerit in tali possessione; quia ex observantia & lapsu longissimi temporis praesumitur gratia, & ejus narrativa iustificata. *Garc. loc. cit. n. 478.* citans pro hoc aliquot *Rotae* decis. quamvis *a. n. 481.* hoc ipsum procedere dicat, dum constat de titulo & reservatione pensionis, agiturque solum de iustificatione illius; eod quod, si de his non constat (cum beneficia praesumantur non gravata pensione, sed libera) ne quidem ex quadragenaria possessione praesumatur titulus & reservatio, saltem in petitorio; in possessorio namque probabile videtur, praesumi titulum ex possessione longi temporis, nempe decennali, dum non est contra possidentem vehementer praesumptio, uti id ipsum, nempe necesse esse, ostendere titulum, etiam in iudicio possessorio, ubi pensionarius non fuit in possessione per longum tempus, docent *Gig. q. 47. n. 4.* *Azor p. 2. l. 8. c. 13. q. 2.* apud *Castrop. loc. cit.* qui & ipse absolute subiungit; proinde, si pensionarius agat in iudicio possessorio, siue petitorio, quomodocunque procedat, tamen si sit in possessione exigendi, debet ostendere titulum & reservationem pensionis.

4. Limitandum id ipsum secundo, ut tradit *Garc. n. 491.* citato *Salust. Tiberio in pract. Auditoris Camer. l. 3. c. 3. n. 22.* Puteo *Achill. &c.* ut opus non sit per pensionarium iustificari gratiam & reservationem, ubi pensio reservata motu proprio, eod quod narrativa facta alieni, in qua fundatur Papa, probat, si emanavit motu proprio, etiam si addit verbum illud *ut accepimus*, quia illud non Papae, sed partis narrationem importat in gratia ad supplementationem signata; secus ac verbum illud, *ut intelleximus*, quod non refertur ad partem; item ac verbum illud, *ut asseritur*, quod tanquam generale & personale non censetur probatum per imponentem, ac ideo, quod per illud narratur, non est verificandum per partem, prout haec tradit *Garc. n. 495.* De cetero licet stetur narrativa facta motu proprio in reservatione pensionis, posse tamen probari contrarium, & eo probato corrumpere gratiam, tradit *ibid. Garc. n. 502.* eod quod licet clausula *motus proprii* tollat subreptionem, dum tamen exprimitur falsa causa, seu qualitas falsa de facto alieno, nihil prodest, probato contrario, saltem, si talis est gratia, ut difficilius concederetur, quia dicta clausula non operatur ultra mentem concedentis, & intelligitur, veris existentibus expressis. *Garc. n. 503.* citatis quamplurimis. Vide de hoc puncto necessitatis ostendendi literas reservationis

pensionis pluribus infra, ubi qualiter exhibendae in ordine ad obtinendam solutionem & executionem.

Quaestio 536. An pensionarius teneatur probare possessionem & jus illius, qui primo consensit pensioni?

Respondeo: Teneri ad hoc pensionarium ad instantiam successoris, nisi esset successor ejus in iure illius, tradit *Garc. p. 1. c. 5. n. 511.* eod quod pensio peti non possit ab eo, qui non esset vel successor juris, vel possessionis consentientis, ut *Garc. ibid. n. 512.* Et poterit successor illius consentientis docere de non bono iure illius consentientis, qui proinde frustra consensit pensioni. *Garc. n. 513.* dicens, hinc verum non esse, quod tradit *Gonz. gl. 5. §. 9. n. 59.* cuius doctrinam nos secuti sumus supra, ubi, quod collatione nulla, adhuc subsistat pensio reservata tertio alicui. Quod si vacante beneficio per obitum, Papa illud conferat Petro, reservata super illo pensione Joanni, & dicta illa collatio facta Petro sit nulla ex aliquo vitio obreptionis seu ob incapacitatem Petri, & hinc tertius imperet illud beneficium vacans ut prius per obitum, quamvis in gratia huic tertio facta non sit reservata aliqua pensio, teneri nihilominus hunc tertium solvere pensionem, quia prima concessio continebat duas gratias, nempe collationis factae Petro, & pensionis reservatae Joanni, quarum una deficiente, nempe gratia collationis, non deficit altera pensionis. Verum non video, quomodo haec doctrina *Gonz.* repugnet *Garciae*, dum *Gonzalez* non loquitur de pensione reservata ex consensu alicujus habentis jus in illo beneficio gravato (in quo casu nimirum, si Papa prius conferret illud beneficium vacans per obitum Petro, & de consensu hujus collatarii reservaret super illo pensionem Joanni, ad summum procederet, quod vult *Garcias*, nimirum collatione tali existente nulla, & consequenter etiam consensu nullo, & nihil operante, pensionem illam tertio reservatam fore nullam) sed de pensione imposta beneficio vacante. De cetero ad confirmandam responsum suam ait *Garc. n. 514.* etiam resignatarius, non obtinente consensu, acceptance & approbatione juris (intellige resignantis) ac pensionis, posse adhuc dicere de nullitate pensionis, si vult probare non jus & falsitatem causae, prout resolutum ait, in *Valentin. pens. 17. Jun. 1583.* quam decisionem ad solum recitat. Quod autem tradit *Rebuffus de pacif. poss. n. 156. alias 137.* semel imposita pensione, non posse allegari, resignantem nunquam habuisse jus, id inquam, ait *Garc. n. 515.* procedere in iudicio executionis, de qua *ibidem* loquitur *Rebuff.*

Quaestio 537. An, & qualiter pensionarius obligatus sit recitare officium canonicum, quod recitare obligantur beneficiati, aut saltem officium B. Virginis?

Respondeo ad primum: Clerici pensionarii quae tales non tenentur recitare officium majus seu Canonicum. *Azor p. 2. l. 8. c. 12. q. 2.* *Barb. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 11.* *Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 2. n. 86.* *Garc. p. 1. c. 5. n. 65.* citans quamplurimos contra *Gamb. de pot. Leg. l. 6. n. 326.* & *Guerzaro* apud eundem *Garc. n. 66.*

2. Re-